

Pep Capdevila. President d'Asparc

“Està en joc la nostra seguretat i s’havia d’haver actuat més ràpid”

Menys temps d’espera en diagnòstics i operacions

Baixa un 25% en les visites als especialistes

SUBSCRIU-TE A EL TATANO!

Cada mes a casa teua

A partir de 4 anys

El Cavall Fort dels petits

7 Edicions **CAVALL FORT**

932 186 220 - www.cavallfort.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMECRES • 24 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14527 - AVUI / Any XL. Núm. 13397 - EL PUNT

VOL VIURE EN **#CATALUNYALLIBERTAT**

P6-12

Per terra, mar i aire

OPERACIÓ PUIGDEMONT • Zoido revela un dispositiu policial per evitar el retorn del president “en ultralleuger, en vaixell o al maleter d’un cotxe”

PAS • Puigdemont es planteja assistir al ple d’investidura si es garanteix que no serà detingut

El president Puigdemont atén la premsa després de reunir-se amb diversos diputats danesos ■ JONATHAN NACKSTRAND (AFP)

Forn decideix deixar l’acta de diputat de JxCat al Parlament

El conseller espera que això l’ajudi a poder sortir de la presó

A la tres

Ni al maleter d’un cotxe

Xevi Xirgo

De reüll

Eslògan de la reconciliació

Anna Serrano

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

CITY

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

El preu del silenci

Fa alguns mesos, l'exministre d'Exteriors del govern espanyol, José Manuel García Margallo, va reconèixer que "nadie sabe cuántos favores debemos a una cantidad de gente por haber conseguido que hicieran las declaraciones que hicieron". La sinceritat del ministre va permetre entendre el perquè del silenci o les tímides declaracions d'alguns mandataris europeus sobre el procés català. Però ens mancava conèixer quin havia estat el preu del silenci o, com a mínim, descobrir algun exemple d'aquests "favors". L'encarregat de fer-ho ha estat, novament, l'amic García Margallo. El 19 de desembre passat, en el marc de la Comisión de Seguridad Nacional en què s'analitza el paper de Rússia en el procés sobiranista, l'exministre va reconèixer que el govern de Rajoy havia enviat a Letònia un contingent de combat de 313 militars i 80 vehicles destinats a la frontera russa. Es tracta del contingent amb major capacitat de combat que mai ha enviat Es-

El silenci de Letònia sobre el procés català ha costat, com a mínim, 63 milions d'euros i l'enviament d'un contingent de combat a la frontera russa

panya a l'exterior, i, de moment, ha costat 63 milions d'euros. El desplegament, a més a més, no té la missió de patricular, sinó d'estar preparat per intervenir contra Rússia, donat que Letònia té por d'una possible intervenció de Putin després dels antecedents de Crimea i la zona oriental d'Ucraïna. Segons García Margallo, "la prioridad del Gobierno español [...] era mantener la unidad de España y la vigencia de la Constitución. Y las cuestiones que preocupaban a los países bálticos se enfocaban en Rusia". O sigui, que Espanya ha comprat el silenci de Letònia a costa de l'enemistat de Rússia. Un negoci diplomàtic rodó. El contingent, a més a més, s'ha enviat incomplint la *ley de defensa nacional*, que explicita que correspon al Congrés dels Diputats aprovar "con carácter previo, la participación de las Fuerzas Armadas en misiones fuera del territorio nacional". L'actuació de l'Estat espanyol representa, doncs, un escàndol monumental; però ja sabem que la bandera del nacionalisme permet tapar-ho tot, fins i tot les paraules.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Filosofia grega

Pobre Diògenes: va ser en el seu temps el model de qui no acumula res, i l'hem convertit en adjectivador dels malalts mentals que recullen coses dels contenidors de les escombraries per proveir de brossa els propis domicilis. Va viure en una bota de vi i només es va valdre de cinc objectes: un fanal, un bàcul, una flassada, un sarró i un bol. Va prescindir del bol quan va haver observat un nen que bevia l'aigua de la font directament amb les mans. El fanal, el feia servir per buscar homes honestos pels carcers d'Atenes. Es veu que no en va trobar mai cap. Ell mateix va falsificar moneda a la seca del seu pare. Deia que ho havia fet com a mesura àcrata i per posar en evidència la futilitat de la riquesa. Deixem-ho així. Tales de Milet, que passa per ser el primer filòsof occidental conegut, va ser a la vegada un gran camàndules: aprofitant-se que tothom el tenia també per endeví infal·libre, va pronosticar una gran sequera. Els pagesos es van vendre les oliveres i els moliners es van vendre els trulls. La sequera va resultar una enganyifa i el de Milet, que amb un in-

“Diògenes es desvirtua, i Aristòtil de nou traduït al català

termediari havia comprat les oliveres i els molins, es va convertir en un dels homes més rics de l'antiga Grècia. Podria ser el patró dels Millet haguts i per haver, amb molta més autoritat que Diògenes ho és dels saquejadors de contenidors. Qui va tenir la idea de fer-l'hi, si no en dona cap motiu o n'és la imatge contrària? No ens podem fiar de res. Un dia vaig haver de cobrir la informació d'uns gitanos i uns païos que discutien. El patriarca gitano va dir: "Ahora vendrá el Feo y lo resolverá." "El Feo" va resultar ser guapíssim. Nosaltres donem per fet que el que es diuen Ros o es diuen Blanc van

tenir avantpassats amb aquestes coloracions, i potser tot és fruit d'una broma o d'una ironia, i el Blanc era negre com el carbó, i el Fuster era lampista.

Divendres vaig anar a sopar a un restaurant de carn i peixos a la brasa ("braseries", en diuen, confontent la paraula francesa que vol dir "cerveseria"). A la taula del costat hi havia l'amic Xavier Riu, professor titular del Departament de Filologia Grega de la Universitat de Barcelona. Ens vam saludar, vam estar contents de veure'ns i vam intercanviar alguns comentaris fútils i uns altres de referits a l'actualitat política catalana. Poca cosa, perquè tant ell com jo anàvem acompanyats. Al final, quan se n'anava, em va ensenyar un llibre que duia al sarró: la seva traducció de la *Poètica* d'Aristòtil per a la Bernat Metge, acabada de sortir de la impremta. Em va saber greu no haver-ho sabut abans: n'hauríem pogut parlar. Em vaig consolar filosòficament: Sòcrates, Plató o Aristòtil, com Tales i Diògenes, també devien parlar del fred que fa, de la passa de grip o de política local davant uns peus de porc o una orada a la brasa.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68, 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabatè (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcel·la Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/lti67s>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Ni al maleter d'un cotxe

si Puigdemont se'ls cola al maleter d'un cotxe i la seva detenció s'ha de fer al Parlament?, li preguntava ahir la periodista Susanna Griso al ministre Juan Ignacio Zoido. I el ministre de l'Interior espanyol va estar fantàstic, esplèndid, contundent i gairebé creïble en la seva resposta. "Nosaltres evitarem que Puigdemont entri a Espanya ni que sigui dins el maleter d'un cotxe", va dir, ben cofoi. I va afegir: "El busquem per tots costats", va dir, i es va referir al dispositiu que s'està organitzant. "Nosaltres comptem amb especialistes de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, i preveiem totes les hipòtesis, perquè una persona que té aquesta conducta [es referia a Puigdemont, és clar] no se sap què pot fer." Què faran? El ministre diu que el buscaran per terra, mar i aire. "La frontera és molt extensa, hi ha molts camins rurals, i pot arribar en un helicòpter, en un ultralleuger o per qualsevol altre

“No es pot pas negar que Zoido és optimista. No va saber trobar ni una urna i ara vol ‘caçar’ Puigdemont si entra a Catalunya

lloc”, va reconèixer. No es pot pas negar que és un paio optimista, aquest Zoido. Ja me l'imagino, davant d'una pissarra on hi ha anotades totes les possibilitats. I si Puigdemont arriba amagat enmig d'una càrrega de taronges dins d'un camió? I si entra per la frontera amb el País Basc i no per la Jonquera? I si entra amagat dins

d'una nevera d'un camió d'electrodomèstics? O disfressat de malabarista amb el Circ Cric? O si va fins a la Catalunya del Nord amb moto i casc i allà agafa una moto aquàtica fins a Roses? O fins a la Barceloneta? Com t'ho faràs, ministre, per aturar-lo? T'imagines, quin ridícul, quan arribi? Jo, com que soc dels partidaris que Puigdemont no trepitgi Catalunya fins que tingui la garantia que és en territori democràtic (enrabiats com estan amb ell, crec que s'hi juga massa anys de presó), no crec que vingui. I no li ho aconsellaria. Però tampoc dubto que, si s'ho proposa, el trobarem assegut tan tranquil a l'hemicicle el dia de la investidura. Que el ministre Zoido ha desplegat ara l'operació Puigdemont per terra, mar i aire? Sí. Però els recordo que també va desplegar l'operació Copèrnic, amb sis mil agents i 87 milions d'euros, i que d'urna no en va trobar ni una. I n'hi havia deu mil.

De reüll

Anna Serrano

Eslògan de la reconciliació

Mariano Rajoy es nega a reunir-se amb Roger Torrent sobre la investidura de Carles Puigdemont. I Ciutadans deplora que el president del Parlament vagi a Brussel·les a parlar amb el candidat més votat del bloc independentista. Aquells que van forçar les eleccions del 21-D com a sortida a la proclamació de la República i que durant la campanya van abanderar la reconciliació d'una societat suposadament fracturada es mantenen immòbils després d'uns comicis que no han anat com esperaven. El mínim en democràcia seria

L'Estat busca la total i absoluta humiliació independentista

reconèixer i acceptar el resultat, però no. L'estratègia passa per aïllar i neutralitzar Puigdemont i intentar, amb la col·laboració del Suprem, torpedinar qualsevol moviment de tots els dirigents independentistes, ni que sigui a

costa de malmetre els seus drets. I així trobem el ministre d'Interior, Juan Ignacio Zoido, presumint a Antena 3 que s'estan cobrint totes les fronteres per evitar que el president de la Generalitat pugui entrar a l'Estat "ni al maleter d'un cotxe". Un es demana si s'ha canviat el canal i ha passat a veure *Torrente*. I no.

El gran problema d'aquest Estat que representa Zoido no és que no vulgui parlar, és que busca la total i absoluta humiliació dels líders sobiranistes. Ignorant i menyspreant aquells –molts– que els han votat. Perquè mai hi ha hagut cap voluntat de reconciliació. Era només un buit eslògan de campanya més.

Les cares de la notícia

MINISTRE ESPANYOL DE L'INTERIOR

Juan Ignacio Zoido

Es busca president

Més enllà del ridícul del ministre descrivint la defensa numantina de totes les vies d'accés al país i en particular al Parlament per impedir la investidura de Carles Puigdemont, hi ha el fet que el govern continua dilapidant mitjans per barrar el pas a la voluntat dels catalans i a la democràcia.

PORTAVEU DEL PSOE AL CONGRÉS

Margarita Robles

Tapar la veritat

Que el govern de Rajoy no vulgui una investigació de la connexió del CNI amb l'imam responsable dels atemptats de Barcelona és impresentable però té lògica. Que el PSOE –i el PSC– li doni suport i impedeixi aclarir els fets i les responsabilitats el posa en evidència com a cossa del PP.

DIRECTOR DE CINEMA

Guillermo del Toro

13 nominacions a l'Oscar

Ja hi ha favorita per a la 90a edició dels Oscar de Hollywood. Es tracta del film *La forma de l'aigua*, del mexicà Guillermo del Toro, que es presentarà a la gal·la amb 13 nominacions a l'estatueta, seguida a distància per *Dunkerque* (Christopher Nolan), amb 8 nominacions.

EDITORIAL

El PP i la vergonya del TAV valencià

Els ridículs de l'Estat espanyol poden fer molta gràcia, però no hem d'oblidar que, malauradament, costen molts diners als contribuents. És el cas del TAV entre València i Castelló, estrenat aquest dilluns amb tots els honors per Mariano Rajoy però d'una manera vergonyosa, després que quedés en evidència que no assoleix l'alta velocitat ni de lluny i que una avaria el fes quedar aturat gairebé mitja hora mentre l'avançaven trens de rodalies i altres combois. El govern del PP no ho vol reconèixer, però els 100 milions d'euros invertits en aquest tram es poden considerar llençats a les escombraries i només serviran, bàsicament, als interessos dels viatgers que, provinents de Madrid amb TAV, s'estalviaran de fer parada per arribar a les destinacions turístiques de la Costa dels Tarongers. Que no servirà per millorar la connexió entre València i Castelló va quedar demostrat ahir quan cap viatger –cap!– va comprar un bitllet per viatjar al TAV que uneix les dues capitals valencianes.

El nou TAV València-Castelló posa de manifest també que el PP continua apostant per una xarxa radial d'infraestructures, tal com ja va fer el PSOE quan governava, abans que donar prioritat a línies que, com per exemple el corredor mediterrani, comuniquin els territoris que més ho necessiten i que poden aportar un més gran nombre de viatgers i, sobretot al tram entre el País Valencià i Catalunya, un gran volum de mercaderies. La política espanyola continua menyspreant la comunicació entre Barcelona i València i manté així més distanciat encara els dos països germans. El fet que encara hi hagi una sola via en un llarg tram a les comarques de Tarragona o que el corredor mediterrani estigui a les beceroles és la prova més evident de tot plegat.

Tal dia com avui fa...

1 any

Pressió del PP
Pressions per evitar que els eurodiputats vagin a la conferència del govern per presentar la consulta a Brussel·les.

10 anys

11-M frustrat
Els gihadistes detinguts el dissabte anterior preparaven atacs en el transport públic per al cap de setmana. Tres pretenien immolar-se.

20 anys

Escàndol als EUA
Forta pressió perquè Bill Clinton aclareixi la relació que va mantenir amb Monica Lewinsky, a qui presumptament va induir a mentir.

Full de ruta

David Marín

Anar per feina o democràcia

Quan passi el temps i es pugui observar amb perspectiva, és possible que alguns s'acabin preguntant com és que van man-

tenir posicions com les que estan tenint en les circumstàncies històriques que vivim. Només des del conservadorisme més absolut i reaccionari es pot girar l'esquena al que vol la meitat de la societat i obviar la repressió judicial i política a la qual se l'ha sotmès, i és ben trist que aquest sigui el paper que partits de tradició democràtica, progressista, i fins i tot amb ínfules de transformació radical, estan tenint en aquests dies de fi de règim a Catalunya.

Quin balanç democràtic més trist: haver menystingut durant sis anys el que volia el 48% de la població, haver permès la persecució judicial tan arbitrària que és incapaç de resistir un procés d'extradició a Bèlgica i una petició de detenció a Dinamarca, l'ús de la força amb cops de porra contra la població i els empresonaments sense prou base jurídica; permetre que més de mil persones estiguin amb amenaces judicials, col·laboradors d'un règim, defensar l'aplicació au-

Al final el debat es redueix a si els catalans tenim dret a governar-nos o no

toritària de la Constitució sobre una població que majoritàriament ja no la vol i entendre la llei no pas com la garantia de l'evolució lliure de la societat sinó únicament com a límit i frontera d'allò que no pot ser canviat per molt que una majoria significativa de ciutadans ho vulguin.

Ara, el PSC ha anunciat que portarà al TC qualsevol intent de fer possible la investidura del candidat escollit per la majoria parlamentària. Un altre cop el refugi formal per impedir la voluntat democràtica sorgida d'unes eleccions amb participació, i per tant legitimitat, indiscutible. Els Comuns també s'hi oposen, amb el sorprenent argument que és un debat estèril, cal anar per feina i no es pot mantenir aturada l'activitat política per la reacció judicial que provocaria per part de l'Estat. Sobta, en partits que fan bandera de la radicalitat democràtica, que el bon funcionament de l'engranatge administratiu sigui més important que la llibertat democràtica dels catalans d'escollir qui els governa. Al final, el nucli del debat es redueix a si els catalans tenim dret a governar-nos per nosaltres mateixos, o si això és un dret que només cal defensar-lo per a societats d'altres latituds.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau i d'Església Plural

Novament dictadura

De nou, expressions com incitació a l'odi, rebel·lió o sedició, són les que utilitzen els poders de l'estat per acusar-nos als que pensem diferent i no combreguem amb la castellana visió de "la *unidad de España*". Un concepte que perdura en el seu llenguatge i ADN, des del temps, ja llunyà, d'aquell tronat imperalisme del qual, per cert, la història ha demostrat que emprant només la força i la imposició no aconseguí conservar –ni tan sols sentimentalment– cap dels territoris colonitzats i sotmesos. Uns poders que menyspreen la democràcia, perquè els enorgulleix l'autoritarisme, la humiliació i sotmetre els opositors, amb els quals es neguen a negociar acords, car el seu orgull hispànic els impedeix fer-ho; Rajoy n'és tot un exemple.

AMB LA CONVICCIÓ DE TENIR totes les estructures de l'estat dòcils i sota control, aplicaren per acord del Senat l'article 155, vulnerable, però, l'article 152 de la CE, amb una violència i amb una fòbia descomunals contra les institucions catalanes, destituïnt i empresonant els seus polítics, amb la qual cosa evidenciaven la in-

existència de separació de poders, car la justícia la instrumentalitzen per satisfer els seus mesquins interessos. Ara, n'estan satisfets i treuen pit, però als ulls de tot el món, el cop d'estat de Rajoy i el govern del PP contra Catalunya ha fracassat, com també el seu intent d'emmudir els catalans que reivindicuem el dret a l'autodeterminació, un dret fonamental que, mal els pesi, està per sobre de qualsevol Constitució i a què tard o d'hora hauran de fer-hi front políticament, ja que els catalans hem deixat de ser mesells i no ens espanta (com ho hem demostrat) cap dels seus mètodes repressius.

“Han fracassat en el seu intent d'emmudir la reivindicació del dret a l'autodeterminació

PER EVITAR QUE VOTÉSSIM (que no ho aconseguïren, car va haver-hi urnes, vam votar i guanyar), el corrupte govern del PP s'ha gastat, segons el ministre Zoido, 87 milions d'euros, que amb les mentides que ha dit ben segur deuen ser força més. Uns diners que, com en el rescat de Bankia o de la fallida plataforma Castor, Montoro els imputarà a tots els ciutadans (siguin constitucionalistes o no!). Rajoy i Felip V pretenien derrotar novament els catalans promovent unes eleccions il·legals, convençuts que amb tota la força del nefast 155 i dels aparells repressius de l'estat (jutges, fiscals, exèrcit, policies i mitjans afins) aconseguïren derrotar l'independentisme. El resultat el sap tothom! Fracàs estrepitos, i si fossin demòcrates ja hauria dimitit el primer i abdicat el segon.

PERÒ COM QUE CAP D'ELLS dimiteix per més estrepitosa que sigui la seva gestió, sinó tot al contrari, és per això que, com a mals perdedors, se'ls ha incrementat la fòbia i l'instint venjatiu. Quin altre argument es pot esgrimir per justificar mantenir empresonats Oriol Junqueras, Quim Forn, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Reequilibri territorial

■ Ara la burla del nacionalisme espanyol més ardent és suposar una àrea dins Catalunya, amb dret a secessió, aportadora neta de recursos –a escala reduïda la relació Catalunya/Espanya–. Els historiadors ho poden explicar. El catalanisme va emprendre el reequilibri territorial català en època de la Mancomunitat i la Generalitat republicana. Aquí, com a Europa Occidental i altres llocs, les àrees geogràfiques que havien estat rupturistes amb l'antic règim o irradiadores del nou ordre capitalista, posteriorment podien emprendre un just reequilibri amb les que en resultaven afectades, constituint-se un conjunt amb sentit de pertinença, català en aquest cas, reflectint el nivell polític i inquietuds de la societat. I quan des del nostre país, assumint l'època, s'ha volgut modernit-

zar Espanya, aquell nacionalisme ara separatista s'hi ha oposat i en l'avinentsa també a aquell reequilibri català, des d'un peculiar nivell polític excloent –general Primo de Rivera, la guerra, general Franco, la Transició–. I l'injust paper de finançador i supeditació atribuït al Principat –i València i Mallorca– és reiterat amb la burla. Crec que el reequilibri del Principat –i de l'anomenat arc mediterrani– exigeix infraestructures i permetria l'impuls econòmic amb ocupació de qualitat, descens del preu de l'habitatge... L'única política catalana que pot coadjuvar continuadament a la reconstrucció, fer estat propi, oposar-se a empresonaments injustos... és tornar a aquella històrica de les concrecions, mai la de l'abstracció ideològica, instal·lada en la il·lusió òptica d'aquest nivell polític que ens clou.

ARNAU CAMPOS
Barcelona

La utopia de com estalviar en el consum

■ Sembla ser que realitzant un estudi dels consums fixos que té al seu habitatge, pot rebaixar les despeses que afecten aquestes partides. Un canvi les llums d'il·luminació a LED, rebaixa un grau la calefacció, compra electrodomèstics A+++ i instal·la a les aixetes difusors per rebaixar el consum d'aigua.

Doncs bé, després d'aplicar totes aquestes noves possibilitats i tecnologies que haurien de rebaixar les factures mensuals, ens adonem que paguem més que l'any anterior, ja que els productes que consumim pugen més que l'aplicació dels nous mètodes tecnològics. La pregunta és: qui beneficia aquestes noves tecnologies?

La resposta és... sempre els mateixos, les grans compa-

nyies que amb menys personal facturen més. Antigament qualsevol electrodomèstic durava 10 o 15 anys; actualment a partir de 5 anys si té una reparació val més que el llencis, ja que el cost pot superar el 50 per cent de la seva compra inicial. Tots aquests problemes que afecten el consum no entren en la prioritat dels polítics, aquests *senyors* estan per altres qüestions, no els preocupa ni el mes mínim l'augment del cost de la vida. Això sí, els ocupa parlar de pensions, independències, corrupció, atur i moltes coses més per aconseguir la nostra atenció. Com sempre, ens diuen què volen fer, com ho faran i per últim, després de 4 anys governant, ens diuen per què no s'ha pogut realitzar. El que més em sorprèn és que tots seguim votant aquest personal que cada vegada pensa més en ells que en nosaltres.

JOSEP MEGIAS VERGES
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

La frase del dia

“Si Déu i Messi volen, guanyarem el mundial”

Mauricio Macri, PRESIDENT DE L'ARGENTINA

Tribuna

Jordi Font. Llicenciat en geografia i història

El Taller, aquest submarí

Hi ha realitats culturals que llueixen molt, perquè gaudeixen d'un peculiar prestigi social o patrimonial, que va associat a l'obligació pública de garantir-los estabilitat econòmica. És un prestigi de vegades justificat, però de vegades pura bromera heretada, sempre fruit de la sanció d'un cert *establishment* nostrat, afectat sovint d'una certa presbícia. En canvi, hi ha altres realitats culturals que, tot i gaudir d'una meritòria consistència, d'una obra continuada amb importants rèdits col·lectius i, a voltes, d'un reconeixement que depassa els nostres topants, resten en la penombra, submergides sota l'horitzó visual dels esdeveniments, condemnades a fer vida submarina, com si, per emergir, els manqués algun segell, algun aristocràtic marxamo...

SUCCEEIX ENDÈMICAMENT amb les grans institucions de l'educació artística (l'educació continua sense cotitzar en el mercat dels prestigis). N'és un cas paradigmàtic el Taller de Músics, amb l'agregant que es tracta d'un immens iceberg que comptabilitza, a més de la seva docència de sempre, quatre especialitats d'estudis superiors d'Espai Europeu –Interpretació de jazz i música moderna, Interpretació de flamenc, Composició, Pedagogia musical–, una activa plataforma de programació musical, un prolífic segell de producció discogràfica, un eficient trampolí de promoció de joves valors, un *exitós* Jazz Club, una excel·lent Jazz Orquestra, etcètera, constituint tot plegat un clúster potentísim i un dinàmic pont d'interacció global... I, és clar, com correspon a la seva condició submarina i a la consegüent invisibilitat, el Taller viu amb l'ai al cor, passant la maroma econòmica i sense les consistents falques estabilitzadores que es donen per descomptades en les “prestigioses” realitats culturals de superfície.

EL PROPPASSAT 13 de desembre, el Taller de Músics emergia de les profunditats i impactava en la nit barcelonina, amb l'es-

trena del magnífic *Rèquiem a Enrique Morente*, de Joan Díaz, en companyia d'Arcángel, de Kiki Morente, de Chicuelo i de les joves promeses del Taller. Va ser a la Sala Barts del Paral·lel, plena fins a la bandera, magnetitzada. Era el mateix dia que, feia set anys (el 2010), Morente havia mort, aquell any en què havia tingut lloc la seva darrera actuació a Barcelona, també al Paral·lel, aquest cop a El Molino.

L'INFLUX DE MORENTE ha bategat sempre en el cor del Taller: la profunditat de les seves arrels flamenques i alhora el seu esperit lliure i eclèctic, en una constant exploració de nous registres poètics i musicals, de noves experiències de fusió. Com també hi ha bategat la mirada estilística ampla i la llibertat expressiva del jazz, el blues, el pop, el rock, la música llatina..., amb la redescoberta de tota mena de musicalitats sense cotilles ni ortopèdies. Tot al servei d'una docència musical alternativa, oposada a l'encarcament dels vells conservatoris, fent de l'aprenentatge un camp d'experimentació, de descoberta,

“L'influx de Morente ha bategat sempre al cor del Taller de Músics, com també la mirada estilística ampla i la llibertat expressiva del jazz, el 'blues', el pop, el rock, la música llatina...”

de pràctica artística des dels primers passos de l'alumne.

EL TALLER DE MÚSICS es feia realitat el 1979, com a conseqüència de l'ímpetu irreductible del seu fundador i director, Lluís Cabrera, un agitador social i cultural de Nou Barris, impulsor de la Penya Flamenca Enrique Morente, editor del famós *Libro rojo del cole*, un dels capdavanters de la transformació de la planta asfàltica de Nou Barris en l'Ateneu Popular, corcó inevitable davant de segons quins discursos culturals i contra el paternalisme i el clientelisme de l'administració amb les entitats de cultura immigrada.... No són pocs ni menors els noms que s'associen al dilatat trajecte del Taller: Enrique Morente, Tete Montoliu, Mayte Martín, Miguel Poveda, Francesc Borrull, Sílvia Pérez Cruz, Tomatito, Marina Rossell, Ginesa Ortega, Peret, Duquenque, Habichuela, Pau Riba, Manolo Sanlúcar, Pastora, Marc Parrot...

A LA BATUTA DEL RÈQUIEM a Enrique Morente, al Paral·lel, hi apareixia Joan Albert Amargós, un dels nostres més reconeguts compositors, nexa creatiu entre la música clàssica, el jazz i el flamenc, amb resultats inoblidables en les seves col·laboracions amb Joan Manuel Serrat, Enrique Morente, Camarón de la Isla... Era la plasmació d'una recent i feliç notícia: la incorporació del mestre al capdavant de la dimensió artística del Taller de Músics. La punta de l'iceberg del Taller va emergir aquella nit màgica al Paral·lel. A l'alba, s'havia submergit de nou. Però sabem que hi és, amb tota la seva envergadura i excel·lència, amb tota la seva fecunditat i persistència. Per més que hagi nascut i pervisqui promogut per un insurgent de Nou Barris. Per més que hagi tingut el mal gust d'establir-se al Barri Xino i a Sant Andreu. Per més que el nostre *establishment* melic no acabi de tenir-lo prou present en les seves oracions i li trobi a faltar ves a saber quin arnat i pretensions marxamo.

De set en set

Manuel Castaño

Serà un dijous

El 8 de març va començar essent el dia de la dona treballadora, però des de l'any 1975 que les Nacions Unides es van posar a embolicar la troca, s'ha anat convertint en un contenedor de consignes mundialistes. Ara, una Federació de Organizaciones Feministas del Estado Español convoca per aquest dia una “vaga feminista”. Ja estan parlant amb els sindicats a veure si els donen cobertura legal, que serà prou difícil amb l'actual Estatut dels Treballadors, però la cosa va més enllà de l'àmbit laboral. Volen que afecti també l'àmbit domèstic, les activitats estudiantils i el consum.

Diu que el seu és “un crit global,

Ja no plantegen una revolució política sinó antropològica

transfronterer i transcultural”. L'objectiu és “crebantar els privilegis d'una societat patriarcal i capitalista, racista i heteronormativa”; els privilegis, s'entén, dels homes, que “ja s'hi haurien d'haver manifestat contraris”. És tanta la seva ambició i són tants els fronts de lluita que tenen oberts, que ja no plantegen una revolució política sinó antropològica. Només se n'han deixat un, de front, el que exposa Aristòfanes en la comèdia *Lisístrata*: la voluntària abstenció de mantenir relacions sexuals amb els homes. Però tot arribarà. Qualsevol dia els vindrà la idea, i com que estan mancadades tant del sentit de l'humor com del coneixement dels clàssics –que, la majoria, eren homes d'allò més patriarcal–, encara se l'agafaran seriosament. És el que passa quan una causa queda emmarcada en el pensament d'extrema esquerra, que es perd el sentit de la realitat i comencen els aplecs per veure qui la diu més grossa.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

L'Estat es blinda perquè Puigdemont no torni

Zoido revela el pla per evitar que el president retorni mentre Forn estudia plega de diputat

El pla de xoc millora les llistes d'espera

El temps per anar a l'especialista o ser operat es redueix lleugerament en l'últim any

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Retorn amb gara

PAS Puigdemont es planteja assistir al ple d'investidura si es garanteix que no serà detingut **OFERTA** Insta el govern espanyol a fer possible la seva tornada com el primer pas per restaurar la democràcia i obrir un diàleg

M.B.
BARCELONA

L'any 1972 la guerra freda entre l'URSS i els Estats Units va protagonitzar un dels esdeveniments més mediàtics i simbòlics. La final mundial d'escacs entre Spassky i Fischer, dos genis que representaven dos mons, dues cultures oposades: el comunisme contra el capitalisme. Unes partides en què l'estratègia i la batalla psicològica van ser clau en la victòria de Fischer. Des de fa setmanes, salvant les distàncies, Puigdemont i el govern espanyol es mouen en un tauler d'escacs semblant. Cadascú mou les peces, però mirant de reüll el rival.

Ahir, Puigdemont va tornar a fer un nou moviment per intentar desconcertar l'oponent i trencar la seva numantina defensa. Va renunciar a la delegació de vot per a la investidura i va destacar que el millor per a la "restauració democràtica" és que pugui tornar amb "seguretat i tranquil·litat" per assistir al ple. És per aquest motiu que va fer una crida a les autoritats espanyoles perquè aquest fet sigui possible. Un oferiment de diàleg que Madrid va rebutjar i va menystenir, com va demostrar el ministre d'Interior, Juan Ignacio Zoido, que va assegurar que no deixaran entrar el president a l'Estat ni al maleter d'un cotxe.

Carles Puigdemont ha aprofitat el viatge a Dina-

marca per tornar a atreure els focus internacionals cap a Catalunya i per continuar pressionant l'executiu espanyol. Si dilluns va oferir una concorreguda conferència a la Universitat de Copenhaguen per denunciar la "repressió" de Rajoy, ahir es va reunir amb uns diputats danesos al Parlament i va obrir la porta a poder assistir a la investidura. Cap escenari està descartat, segons va explicar davant dels mitjans de comunicació.

En aquest context, el president va instar el govern espanyol a signar una treva i que així ell pugui tornar amb garanties i sense ser detingut. "La millor manera de contribuir a la solució política del conflicte és respectar el resultat de les urnes i de la decisió del Parlament", va subratllar, i va mantenir que els pròxims dies treballarà perquè es pugui produir aquesta possibilitat. Seria el primer pas per poder restablir el diàleg entre les dues parts.

Això sí, Puigdemont no va voler donar cap pista més. Ni com seria aquest possible retorn, ni què passarà si no hi ha garanties, ni com es produiria llavors una investidura telemàtica. La partida d'escacs, doncs, durarà encara uns quants dies més, perquè Mariano Rajoy va recordar ahir, per enèsima vegada, que "no hi ha alternativa a la llei".

Pel que fa la reunió amb nous diputats danesos de cinc grups diferents, Puig-

El president atenent els mitjans ahir al Parlament danès ■ AFP

Les frases de Puigdemont

“La meva obligació és treballar per a la restauració democràtica i el millor senyal seria que pogués ser al debat d'investidura”

“Estic sorprès per l'argumentació del jutge, que diu que no detindrà algú a qui considera un perillós criminal perquè creu que vol ser detingut”

demont es va mostrar satisfet per haver tingut "un diàleg lliure, franc i interessant" que, segons va avisar, "no podria mantenir a Catalunya perquè seria immediatament detingut". De la seva banda, el diputat del grup Verd i

Roig, Nikolaj Villumsen, va fer "una crida al govern espanyol, des de Dinamarca i des d'Europa" perquè doni cabuda a un referèndum pactat, mentre que el diputat del mateix grup Pelle Dragsted va subratllar que s'ha de fer possible

el retorn i que assumeixi la presidència com a primer "pas de voluntat política".

El viatge també ha estat envoltat de polèmica judicial davant la possibilitat de detenció, una opció que el jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, va acabar rebutjant –el fiscal sí que ho va sol·licitar–. Llarena, però, va fonamentar la seva decisió més en arguments polítics que no pas jurídics i va indicar que Puigdemont volia ser arrestat per tenir més fàcil delegar el vot i ser investit. Per tant, va refusar perseguir els suposats delictes

de rebel·lió i sedició, que a diferència de Bèlgica sí que estan tipificats com a tals a Dinamarca, i va optar per intentar aturar la investidura. "Estic sorprès per l'argumentació del jutge, que diu que no detindrà algú a qui considera un perillós criminal perquè creu que vol ser detingut. És molt delirant", va sentenciar Puigdemont. Quasi tant com el petó a la bandera espanyola que un ciutadà va demanar a Puigdemont mentre esmorzaven. Puigdemont hi va accedir recordant que no té res contra Espanya. ■

L'APUNT 100 nits

Emili Bella

Els Jordis han fet 100 nits a la presó. Continua sent increïble. Són temps difícils de creure. El ministre de l'Interior avisa que buscaran Carles Puigdemont fins als maleters dels cotxes perquè no pugui acudir a la investidura. Val a dir que l'estirabot de Zoido més aviat tranquil·litza: si la intel·ligència espanyola no va trobar milers d'urnes repartides per tot el territori, encara

menys trobaria una sola persona, encara que pretengués amagar-se, que no és el cas. Però que un ministre, el mateix que hauria d'estar responent davant la justícia per la repressió de l'1-O, tingui el somni humit d'imaginar Puigdemont en un maletger gairebé supera la fabulació de jutges, fiscals i policies que vinculen els Jordis amb violència.

Anties

Reunió de la mesa del Parlament, que ahir havia de tractar la delegació de vot dels electes a Brussel·les ■ EFE

Puigdemont deixa en suspens la delegació del vot i frena la impugnació del ple

■ Iceta reclama al president del Parlament que els asseguri la presència del candidat a la investidura ■ La mesa esquiva la petició dels electes a Brussel·les

Emma Ansola
REDACCIÓ

El diputat electe i ja candidat oficial a ser investit president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va retirar ahir la petició de delegar el seu vot en el ple d'investidura que s'ha de celebrar al Parlament abans del dia 31 de gener. La sol·licitud s'havia de debatre i aprovar en la mesa del Parlament celebrada ahir al matí, però la decisió d'última hora de Puigdemont ho va impedir. Sobre la taula es mantenen, però, les mateixes peticions realitzades pels altres diputats electes que es són a Brussel·les, Clara Ponsatí i Lluís Puig, tot i que ahir els membres de la mesa van optar per no tractar el tema.

La petició de delegar el vot feta arribar per Puigdemont havia estat utilitzada el dia abans pel PSC per demanar al president del Parlament, Roger Tor-

La CUP demana claredat

La CUP reclama a les forces majoritàries del bloc independentista que aclareixin el programa de govern que volen portar a terme després de la investidura. "Necessitem llum per poder decidir el nostre vot en el consell polític de

dissabte", recordaven els anticapitalistes tot advertint que no descarten haver de votar que no a la investidura si persisteix l'opacitat sobre el nou full de ruta que la CUP vol que serveixi per construir la República iniciada el 28-O.

rent, que reconsiderés la proposta d'investir Puigdemont, ja que demostrava que el candidat no tenia previst assistir al ple en contra del que dicta el reglament.

Aquest era el primer pas d'un conjunt de tràmits que els socialistes estaven disposats a endegar per impedir una investidura a la cambra catalana sense el candidat i evitar d'aquesta manera el que consideren una "conculcació dels drets de participació" de la resta de diputats, ja que no permetia debatre cara a cara amb el

candidat a ser investit president el programa d'acció de govern que està obligat a presentar,

La decisió de Puigdemont de no demanar, per ara, la delegació de vot, tot i que la podria presentar més endavant, deixa els socialistes sense fonaments per demanar la suspensió del ple, ja que es podria donar la possibilitat que finalment Puigdemont assisteixi a la sessió que es farà a principi de la setmana que ve. Davant el dubte, però, els socialistes van optar ahir per adreçar-se directament per

carta a Torrent i demanar-li que vetllés pels drets de tots els diputats a participar en política, un dret que es podria vulnerar amb una investidura a distància en la qual el PSC ja va anunciar que no participaria. Ciutadans i el PP també es mostraven contraris a celebrar el ple. "Volem que Torrent ens garanteixi que Puigdemont serà present en el debat", insistia ahir la portaveu del PSC, Eva Granados.

Un cop va finalitzar ahir la reunió de la mesa i sense haver tractat cap delegació de vot, Torrent va instar els grups a mantenir un nou contacte demà dijous per acabar de concretar com es farà el ple d'investidura. Ahir a la tarda, apareixia publicada en el BOPC la proposta de Torrent de designar candidat Puigdemont ara que, de moment, els motius que podrien servir per demanar la suspensió del ple s'han eliminat. ■

Torrent viatja avui a Brussel·les

El president del Parlament, Roger Torrent, té previst avui anar a Brussel·les per reunir-se amb Carles Puigdemont i els quatre consellers que són a l'exili, Lluís Puig, Clara Ponsatí, Meritxell Serret i Antoni Comín. En el seu discurs d'investidura, Torrent ja va deixar clar que defensaria els drets de tots els 135 diputats electes, inclosos els que són a l'exili i també a la presó, i que hi tindria un diàleg "franc, continuat i tranquil". A més, el president de Parlament abordarà amb Puigdemont i els

consellers la situació política i social. Ciutadans va carregar durament contra aquest viatge: "No pot ser que un president de tots els catalans vagi a l'estranger per parlar amb gent fugida de la justícia i a la qual s'imputen delictes tan greus com la malversació", va afirmar el diputat Carlos Carrizosa. Per la seva part, el líder del PSC, Miquel Iceta, ha enviat una carta a Torrent per demanar-li que no permeti una investidura telemàtica i faci cas als lletrats de la cambra catalana.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Zoido revela el blindatge de la frontera per Puigdemont

■ “Hi ha un dispositiu perquè no pugui entrar en helicòpter, en ultralleuger, en vaixell o al maletger d’un cotxe”, avisa ■ El ministre de l’Interior admet seguiments al president des que va marxar a Bèlgica

David Portabella
MADRID

La hipòtesi que Carles Puigdemont pugui entrar en territori català sense ser detectat a la frontera i arribi al Parlament s’ha convertit en una obsessió d’estat fins al punt que les forces de seguretat estan en alerta per terra, mar i aire. Tot i tractar-se d’un dispositiu d’excepció, el ministre de l’Interior, Juan Ignacio Zoido, no va tenir ahir cap inconvenient a desvelar que hi ha en marxa un blindatge especial de les fronteres i fins i tot va airejar totes les opcions que a ell se li ocorren que pot pensar Puigdemont per aprofitar l’orografia catalana. “Hi ha molts camins rurals a través dels quals es pot entrar, es pot entrar en helicòpter o en un ultralleuger, es pot entrar en vaixell... Nosaltres procurarem que no pugui entrar ni al maletger d’un cotxe”, va enumerar el ministre de l’Interior.

L’Estat espanyol ja viu sota un estricte control fronterer derivat del nivell quatre –sobre cinc– de l’alerta antiterrorista, que va ser ratificat i reforçat a l’agost després dels atemptats de la Rambla i Cambrils. Entrevistat a Antena 3, però, Zoido va confessar que Interior i el govern es-

Furgonetes de la Policia Nacional vigilen a tothora l’entrada al Parlament des de fa dies ■ ANDREU PUIG

tan “molt preocupats” davant la mera hipòtesi que Puigdemont entri a Catalunya sense ser detectat. “Estem treballant perquè això no pugui succeir, estem sens dubte molt preocupats i per això treballarem matí, tarda i nit”, va confessar.

Vigilància a tot arreu

A l’hora de raonar que pugui tenir en compte l’entrada en un helicòpter o dins d’un maletger, el ministre Zoido ho va atribuir a un tarannà imprevisible de

Puigdemont. “Una persona amb aquesta conducta”, va dir tot recordant el viatge d’exili a Brussel·les, “no se sap què pot fer”. En aquest sentit, el ministre no va ocultar que el president és objecte de seguiments des que va marxar a Bèlgica i que la vigilància és estreta als aeroports, i va posar com a exemple el que ha succeït en el viatge de Brussel·les a Copenhaguen, que s’ha saldat amb la llibertat de moviments del perseguit. “El que vam fer va ser subministrar les

Encara més, Zoido va donar a entendre que agraiïa que l’esforç policial quedés en res si així s’evita que el candidat de Junts per Catalunya pugui delegar el vot i ser investit. “Si aquesta era la intenció, ja no podrà dur-la a terme”, va celebrar sobre la inacció de Llarena quan es tracta de perseguir al nord dels Pirineus un delictes, el de rebellió, amb penes de 30 anys.

L’obsessió al voltant d’una entrada camuflada de Puigdemont és tan gran que Zoido va haver de respondre si el president de la Generalitat és “el seu Luis Roldán”, l’exdirector de la Guàrdia Civil fugat el 1994 –durant el govern socialista de Felipe González– en ser ordenada la seva detenció, un cas que va dur l’aleshores el ministre de l’Interior, Antoni Asunción, a presentar la dimissió. “Jo no puc dir que sigui el meu Roldán, Puigdemont quan va sortir d’Espanya no tenia cap tipus de mesura que l’impedis actuï amb absoluta llibertat”, va rebatre.

“Artista mediàtic”

El viatge a Copenhaguen i la comprovació que la justícia espanyola no gosa mesurar la seva qualitat amb la justícia danesa ha sacsejat La Moncloa, que ahir elevava el to. “Puigdemont viu instal·lat en l’espectacle mediàtic, té més d’artista mediàtic que de polític i per sortir a la televisió és capaç d’abraçar banderes que en altres fòrums rebutja”, va dir la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría, en al·lusió al petó fet a una bandera espanyola quan un espanyol l’increpava. “És un poc solista”, hi afegia el portaveu del PP, Rafael Hernado. ■

Les frases

“Hi ha molts camins rurals. Podria entrar en helicòpter, ultralleuger o vaixell... Procurarem que ni en un maletger”

Juan Ignacio Zoido
MINISTRE DE L’INTERIOR

“No hi ha alternativa a la llei perquè Espanya és una democràcia”

Mariano Rajoy
PRESIDENT DEL GOVERN DE L’ESTAT

dades que tenien les forces i els cossos de seguretat molt d’hora, gairebé quan era de nit encara, a la fiscalia; la fiscalia va instar a reactivar l’euroordre i el jut-

ge va dictar una resolució”, va relatar sense lamentar la passivitat del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena amb la renúncia a perseguir Puigdemont. ■

Cs queda sol indagant pels atemptats del 17-A

D. Portabella
MADRID

El grup de Ciutadans va quedar sol ahir al Congrés en el propòsit d’obrir una comissió d’investigació sobre els atemptats gihadistes del 17 d’agost a la Rambla i Cambrils per indagar en un presumpte “error en la comunicació policial”.

La negativa del PP i del PSOE a secundar la iniciativa condemna el propòsit d’Albert Rivera, tot i que la votació sobre la seva eventual creació es farà més endavant.

Per aprovar la creació d’una comissió d’investigació, el Congrés exigeix que la iniciativa tingui la firma de dos grups parla-

mentaris o bé d’una cinquena part dels diputats de la cambra. Si el PSOE hi va expressar un rebuig frontal, el PP va ser més ambigu, tot i no veure-la de bon ull, i Podem no té encara la decisió presa. “Crec sincerament que és una frivolitat pretendre fer comissions d’investigació amb el tema de la lluita

antiterrorista. Jo sé que Ciutadans està en una dinàmica de grans titulars en la qual tot s’hi val, però la lluita antiterrorista exigeix molta prudència”, va reprotxar la portaveu del PSOE, Margarita Robles.

Si bé Ciutadans situa el focus en les preteses alertes haurien pogut rebre els Mossos d’Esquadra, Rivera va descobrir un aliat inesperat, ERC, que té la intenció de votar-hi a favor si la comissió d’investigació serveix per indagar en el lligam del CNI amb el seu confident i imam de Ri-poll. ■

Albert Rivera, líder de Ciutadans, vol que el Congrés obri una comissió d’investigació pels atemptats del 17-A ■ ZIPI / EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Joaquim Forn decideix deixar l'acta de diputat per poder sortir de la presó

■ JxCat confirma la seva baixa ■ La fiscalia s'oposa al fet que l'exconseller d'Interior i Jordi Sánchez surtin en llibertat perquè "persisteixen" fets delictius

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'exconseller d'Interior i diputat de JxCat Joaquim Forn va enviar ahir una carta al Parlament per deixar l'acta de diputat i afavorir la seva sortida de la presó d'Estremera, on està tancat des del 2 de novembre passat. La decisió serà "imminent", deien per la tarda des del bufet Martell, que du la seva defensa, mentre que des de JxCat s'avançaven i ja confirmaven la seva baixa ahir al vespre. L'exalcalde de Cerdanyola d'ICV i número 18 en la llista de JxCat, Antoni Morral, ocuparia el seu escó. "La meua situació personal fa inviable la meua participació en els debats i en les preses de decisió del grup parlamentari, així com en l'activitat diària, un cop constituït el Parlament. A més, com sabeu, el passat 11 de gener vaig declarar davant el Tribunal Suprem i vaig adquirir uns compromisos que en algun moment podrien arribar a representar una contradicció amb determinades línies d'actuació del grup al que represento", va explicar Forn en una carta.

La decisió arribava hores després que la fiscalia del Suprem informés que s'oposarà a concedir la llibertat provisional a Forn i al diputat i expresident de l'ANC, Jordi Sánchez, sol·licitada pels seus advocats fa dues setmanes. En un escair comunicat, la fiscalia raona que "cal mantenir la presó provisional" de tots dos perquè cal veure durant la instrucció "si persisteixen els indicis racionals que els investigats van cometre els fets delictius i els motius suficients que van justificar aquesta mesura cautelar". A més, hi afegeix, com marca el Tribunal Europeu de Drets Humans, els imputats tenen dret "a ser jutjats en un termini raonable" i a ser posats en llibertat quan ho

Joaquim Forn, al Palau de la Generalitat, el 24 d'octubre passat ■ JOSEP LOSADA

VOX persegueix els fons de l'ANC i d'Òmnium

La suposada malversació de fons públics del govern de Puigdemont per organitzar el referèndum de l'1-O, suspès pel Tribunal Constitucional, s'investiga en tres jutjats, que indaguen el mateix: el jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem, el qual —en ser el màxim òrgan— hauria d'assumir davant el perill que les proves quedin invalidades quan el cas contra els independentistes arribi a judici. Un exemple evi-

dent és la persecució que es fa a les entitats sobiranistes Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Òmnium Cultural, amb els seus presidents, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, empresonats des del 16 d'octubre. Quan la causa va ser acceptada per la magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, se li va demanar la intervenció dels comptes per saber si havien rebut diners públics per organitzar l'1-O. No es va executar. Ara, el partit d'ultradreta

VOX demana al jutjat de Barcelona que "s'investiguin" els fons de l'ANC i d'Òmnium; l'origen dels imports del pagament de les fiances imposades als membres de la Mesa del Parlament; els ingressos de les dues entitats, i que es requereixi a la Caixa d'Enginyers els moviments dels seus comptes. La fiscal li respon que "independentment" de si són pertinents les proves, cal demanar-les al Suprem, que és qui investiga els líders sobiranistes.

marqui la llei. És a dir, la fiscalia manté la posició, amb una resposta formulari, sense tenir en compte els canvis de Forn i Sánchez.

En concret, Forn va assegurar al magistrat Pablo Llarena que no tornarà a ser conseller, i menys d'Interior, la qual cosa descarta la reiteració delictiva, ja que se l'acusa d'haver influït com a conseller d'Interior

en els agents dels Mossos per no ajudar la Guàrdia Civil en els escorcolls al Departament d'Economia, el 20 de setembre passat, i per deixar que els ciutadans votessin durant el referèndum de l'1-O, que va fer aturar la magistrada del TSJC, tot indicant que s'usés la proporcionalitat. Forn va negar aquestes acusacions, i sense càrrec

al govern difícilment pot reiterar en el delictes de rebel·lió, del qual és acusat per la fiscalia i també pel mateix instructor només amb informes de la Guàrdia Civil.

Per la seva part, Jordi Sánchez, defensat per Jordi Pina, va indicar al magistrat que complirà la Constitució i les lleis vigents i que si se'ls convida a no fer-ho deixarà el càrrec. ■

El Parlament Europeu ha rebutjat el debat sobre Catalunya. A la foto, el president de la CE, Jean-Claude Juncker ■ REUTERS

El Parlament Europeu rebutja el debat sobre Catalunya

■ L'eurocambra descarta prop d'una trentena d'iniciatives per analitzar la crisi política Espanya-Catalunya

Natàlia Segura

Brussel·les

L'única institució escollida democràticament a la Unió Europea té al·lèrgia a la crisi catalana. El Parlament Europeu (PE) va rebutjar ahir al vespre 28 peticions ciutadanes que demanaven el seu pronunciament o una discussió sobre la situació a Catalunya, segons ha pogut saber El Punt Avui. En els últims mesos el comitè de peticions havia rebut un gran nombre de demandes particulars classificades en tres categories: el dret a celebrar un referèndum i el dret a l'autodeterminació, la violència policial i els drets fonamentals i la llibertat d'expressió.

La decisió s'havia de prendre abans d'ahir en el comitè format per 38 eurodiputats, però es va haver d'ajornar. Segons fonts consultades, s'hauria d'haver ajornat fins al febrer, però el Partit Popular Europeu i ALDE van

pressionar perquè fos votada ahir només pels representants dels set grups parlamentaris. El canvi d'agenda va impedir precisament que els dos partits favorables, l'Esquerra Unitària i el grup Verds/ALE, hi poguessin participar. Així, els representants populars, liberals, conservadors i socialistes van votar en contra d'acceptar les peticions. Fonts del grup verd reconeixen que, de totes maneres, no hi havia majoria per aprovar-ho amb tots els eurodiputats presents. La justificació per rebutjar els dos primers temes és que "la UE no hi és competent". Sobre els drets fonamentals, la resolució al·lega "límits" en la carta de drets humans perquè "només s'aplica quan s'implementa el dret de la Unió".

Segons ha pogut saber El Punt Avui, la presidenta del comitè, Cecilia Wikström, no va quedar satisfeta amb el procediment sense debat entre parlamentaris. ■

Europa rebutja Pérez de los Cobos

La Moncloa fracassa en l'intent per col·locar el seu jutge preferit a Estrasburg. Malgrat obviar en el formulari de candidatura la seva militància en el PP entre el 2008 i el 2011 i exagerar sobre els seus coneixements d'anglès i francès, l'expresident del TC, Francisco Pérez de los Cobos,

va quedar derrotat per la catedràtica basca María Elósegui, que es va imposar com a nova jutgessa del Tribunal Europeu de Drets Humans. Així, per primera vegada des de que l'Estat espanyol va entrar al Consell d'Europa el 1986, una dona ocuparà la plaça de jutge reservada a Madrid.

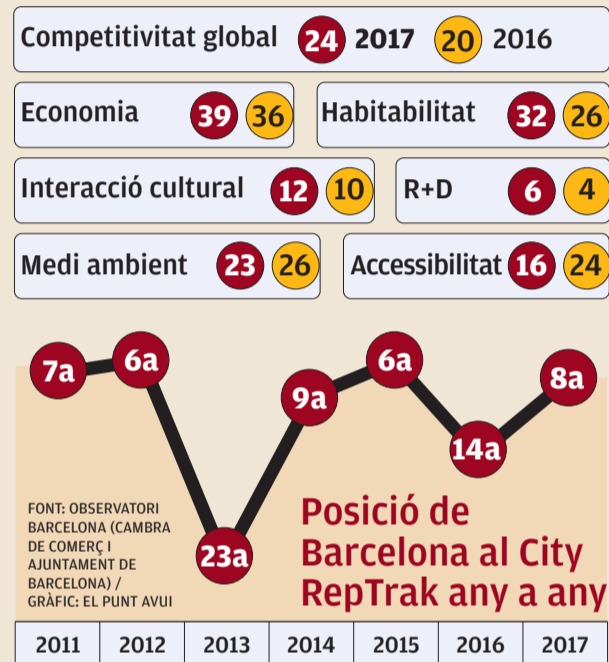

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Cambra i l'Ajuntament barceloní demanen un govern

■ Pisarello i Valls creuen que la ciutat ha de superar la tensió política i aprofitar els seus avantatges competitiu ■ La capital ha perdut punts en competitivitat global però es posiciona en innovació

Posició de Barcelona en les categories de competitivitat urbana

Principals àrees del món receptores de projectes d'inversió estrangera Període 2013-2017

M. Moreno
BARCELONA

Barcelona ha perdut quatre posicions en el rànquing global de ciutats, segons indica la desena edició de l'informe Observatori Barcelona, corresponent al 2017, que elaboren conjuntament el consistori barceloní i la Cambra de Comerç de Barcelona. Representants de totes dues institucions es van afanyar ahir a reclamar la formació d'un govern estable a Catalunya que allunyi qualsevol

signe d'instabilitat política perquè rebroti la puixança de la capital.

Miquel Valls, president de la Cambra de Comerç, va insistir que és menester que "es constitueixi un govern a Catalunya, que s'aprovi un pressupost i que es governi l'autonomia", ja que, va aclarir, "això és el que demana el món empresarial: estabilitat, estabilitat i estabilitat". Alhora, el tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, es va mostrar convençut que Barcelona pot esdevenir

Les frases

“Cal un govern, un pressupost i que es governi l'autonomia: això és el que demana el món empresarial”

Miquel Valls
PRESIDENT DE LA CAMBRA DE
COMERÇ DE BARCELONA

“Barcelona té tot el necessari per esdevenir un far tecnològic al sud d'Europa”

Gerardo Pisarello
TINENT D'ALCALDE DE L'AJUNTAMENT
DE BARCELONA

un “far tecnològic al sud d'Europa”, però va reclamar que les màximes institucions catalanes tornin a la normalitat, perquè, va subratllar, “les polítiques

importantes com ara les que afecten la sanitat, l'educació o les tecnologies tot sovint reclamen coordinació entre administracions”.

La xifra

13

Lloc és el que ocupa Barcelona en el rànquing de seguretat urbana, on puja dues posicions tot i els fets de l'agost.

El dossier presentat ahir també aporta dades sobre la bona situació de la Ciutat Comtal en àmbits concrets i, així, per exemple, Barcelona figura en la

vuitena posició en reputació internacional i supera capitals tan importants com ara Amsterdam, Tòquio o Roma, gràcies a una evolució positiva de les condicions que ponderen en aquesta valoració, ja que en el rànquing anterior se situava en el lloc número catorze.

Per Valls, la tensió política és l'única “ombra” que plana actualment sobre la projecció de la capital catalana, que tanmateix despunta com a ciutat innovadora i com un dels ecosistemes més idonis per a l'emprenedoria digital i en general per a la inversió en projectes que aportin valor afegit. De fet, Barcelona també és capdavantera i figura en vuitè lloc pel que fa a la inversió estrangera en els últims cinc anys, segons un informe de KPMG.

Bones perspectives

Valls es va declarar convençut que l'any en curs serà “bo”, després del que espera que hagi estat un “episodi curt” de trencadissa política, sense oblidar, tal com va remarcar Pisarello, que els atemptats terroristes de l'agost també han pogut frenar l'atractiu de Barcelona. Tant el representant de la Cambra com el del consistori van posar l'accent en els indicadors que més llueixen a la capital catalana i que la fan resilient davant febleses puntuals, com ara el fet que continua sent la cinquena ciutat europea en producció acadèmica científica, que puja també al cinquè lloc entre les urbs més innovadores del continent. Finalment, Pisarello va matisar que la nova revolució tecnològica ha de ser la d'una economia “verda, circular i amb cohesió social”. ■

Colau trasllada a Torrent la necessitat d'un president “efectiu”

Redacció
BARCELONA

“Carles Puigdemont no és el meu candidat. Mai farem president algú de dretes”, va assegurar ahir la líder de Catalunya en Comú, Ada Colau. La primera audiència del president del Parlament, Roger Torrent, des que va accedir al

càrrec va tenir lloc ahir a la tarda amb l'alcalde de Barcelona. Tots dos van tractar la qüestió de la investidura de Carles Puigdemont. Al matí, a TV3, Colau ja advertia que no discuteix la “legitimitat” del candidat per aspirar al càrrec, però que vol que “el 155 s'acabi”. Com a alcaldessa, Colau demana un

president i un govern “efectiu”, amb qui poder posar-se a treballar amb els consellers com més aviat millor perquè la Generalitat fa mesos que està “en mínims”. En aquest sentit, va precisar que cal un president “que estigui a Catalunya” i va reclamar “realisme i pragmatisme a les forces que puguin for-

mar govern”. L'alcalde va admetre que s'alegra que no s'hagi emès una altra euroordre de detenció contra Puigdemont i espera que hi hagi voluntat de negociació per part espanyola. “Tard o d'hora hi haurà d'haver algun tipus de negociació: tothom haurà de cedir en alguna cosa”, va confiar. ■

Colau i Torrent, ahir ■ PARLAMENT DE CATALUNYA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un 57% de les pimes industrials van augmentar les seves exportacions l'any passat ■ ARXIU

La pime industrial suavitzza l'impacte pel procés i un 66% preveu créixer el 2018

■ Pimec valora com a positiu el 2017, tot i la incertesa política generada arran de l'1-O ■ Tot i així, un 18% de pimes van reduir les vendes a causa de la política

Berta Roig
BARCELONA

La pime industrial ha tancat un 2017 positiu, a pesar de la tensió i la incertesa política arran de l'1-O. Un 61% de les companyies van acabar l'any passat amb un augment de vendes i un 49% ho van fer amb uns resultats globals millors als de l'exercici anterior. Així es recull en una enquesta entre pimes industrials feta per Pimec, i elaborada entre el 4 de desembre i el 4 de gener amb 400 entrevistes a directius. Els resultats, explica el president de la patronal, Josep González, permeten "fer una valoració del 2017 positiva, per damunt de vaticinis catastrofistes". També va ser bona l'evolució de les exportacions (un 57% les van incrementar i només un 13% les van reduir), i la inversió va créixer també en un 67% dels casos respecte del 2016.

L'enquesta inclou dues

La frase

“El 2017 ha estat un any positiu, per damunt de vaticinis catastrofistes”

Josep González
PRESIDENT DE PIMEC

preguntes concretes sobre l'afectació de l'escenari polític, respecte de les vendes i de la inversió. En el primer apartat, si bé l'extensa majoria de les empreses diuen que no hi ha hagut afectació (un 75,6%), hi ha un 18,4% que sí que reconeixen una disminució de les vendes. Dins d'aquest grup, un 10% han mostrat reduccions al voltant o superiors al 3%. Aquest 18,4% es correspon força amb el pes que tenen les vendes al mercat espanyol (24%) de les pimes industrials. En tot cas, des de Pimec posen més l'accent en l'efecte de la incertesa política que no pas

La xifra

24

percent de les vendes de les pimes industrials van al mercat espanyol.

en un impacte pel boicot. Pel que fa a la inversió, un 87,8% de les enquestades diuen que el debat polític no afecta els seus plans, mentre que un 9,5% diuen que sí.

Si es miren les perspectives amb vista al 2018, de nou hi ha un predomini de l'optimisme, i un 66% de les enquestades diuen que preveuen un increment. Un fet que fa que les previsions de l'FMI de rebaixar el creixement de l'economia espanyola per la qüestió catalana "sorpreni", diu González. Respecte al moment polític actual, González no ha volgut valorar una

hipotètica investidura de Carles Puigdemont com a president, però sí que ha reclamat celeritat en la formació de govern: "Ens preocupa molt la falta de govern, tenim una situació a la italiana, sense govern però amb una economia que funciona." L'enquesta també recull l'esforç internacional de les pimes industrials, que ja venen un 28% a fora (sobretot a la zona euro). Un 48% de les vendes encara es queden a Catalunya i un 24% van a la resta de l'Estat.

Plantilles limitades

Un 28% de les firmes preveuen ampliar la plantilla, un percentatge sensiblement inferior al de les empreses que preveuen augmentar les vendes. El director de l'Observatori de Pimec, Modest Guinjoan, atribueix això al fet que la pime industrial ha guanyat productivitat "i per això l'ocupació millora però amb una limitació". ■

TANTXTANT

Jaume Argerich

Tot era mentida

A mesura que es van publicant les dades econòmiques del darrer trimestre del 2017, queda palès que l'economia catalana ha tancat un molt bon any, amb un creixement del 0,75% en el darrer trimestre amb un total anual per sobre del 3%.

Aquesta realitat desmunta totes les notícies que ens avisen des de l'octubre d'un apocalipsi econòmic imminent per la situació política. Hi ha dues possibles explicacions: l'errada innocent o la mala fe.

En el primer bloc se situarien les anàlisis de serveis d'estudi seriosos que ja admeten que es van equivocar. És difícil estimar aquest tipus d'impactes i hi ha hagut un efecte amplificador. Prenent com a base l'observació personal, diria que la situació política sí que ha incidit en sectors com ara el de la consultoria o l'immobiliari, que fan més soroll per la seva exposició mediàtica i xarxa de relacions que la producció industrial i les exportacions, que pesen molt més i van com un coet.

En el segon bloc tenim els profetes de l'apocalipsi, que han emprès una campanya amb intencionalitat política. Són instàncies amb pretensions de seriositat (Foment del

La indústria catalana ha continuat creixent el 2017 ■ REUTERS

Treball o bé el diari econòmic *Expansión*), que han fet alarisme econòmic pel broc gros.

"Catalunya s'aboca a l'abisme de la recessió", "Cop del procés a l'economia catalana". Són exemples de titulars d'*Expansión* dels darrers mesos que destaquen per la falta de rigor, neutralitat, anàlisi i veracitat. La mentida global s'ha construït amb petites mentides vergonyants, com ara comparar facturacions empresarials amb PIB, que serien motiu de suspens en primer de carrera. Lluny d'admetre l'error, conforme apareixen dades positives que contradi-

L'empresariat ha de reflexionar sobre la seva representació i qui l'ostenta

uen el discurs, les presenten ben amagades sota titulars subjectius negatius. El més sorprenent del cas és l'entusiasme suïcida amb què alguns a Catalunya treballen en contra dels interessos de l'economia catalana. Afortunadament, la seva ineficàcia fa que aquesta campanya apocalíptica no tingui cap reflex en la realitat. Al cap i a la fi, si un no sap guanyar diners fent cava, té sentit que també sigui inepte intentant generar el pànic.

A hores d'ara, ja ha quedat establert que tot era mentida. Convindrà recordar-ho quan tots els que han mentit ens tornin a advertir o reconvenir. L'empresariat català també ha de reflexionar fins a quin punt és saludable deixar que les instàncies de representació empresarial siguin copades per fanàtics que no dubten a emprendre campanyes així, contravenint els interessos de qui diuen representar.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Herois en la diada més íntima

INTERN • La policia municipal de Girona celebra la seva festivitat en un acte en què, per primer cop, no es va convidar cap membre de la resta de forces de seguretat **ORIGEN** • Després de l'1-O, l'Ajuntament va trencar relacions institucionals amb l'Estat

Gisela Pladeveya
GIRONA

Un canvi en el format de la diada de la policia municipal de Girona ha tingut lloc aquest any, ja que la celebració que es va fer ahir va ser més íntima que mai i va anar dirigida principalment als membres del cos. Aquesta variació en l'acte, en el qual per primera vegada no hi va haver la presència de cap altre col·lectiu de seguretat ni d'emergències, és un dels efectes de la situació viscuda l'1 d'octubre. La modificació, però, no va ser una sorpresa, tenint en compte que l'alcalde, Marta Madrenas, va anunciar quatre dies després del referèndum que l'Ajuntament trencava relacions institucionals amb l'Estat a causa de la violència física i moral que van patir molts ciutadans durant l'1-O. Una decisió, per tant, que ja feia preveure que en la festivitat de la policia municipal no hi estarien convidats ni la Guàrdia Civil ni la Policia Nacional, que van ser els dos cossos estatals que van protagonitzar dures càrregues contra les persones que pretenien votar en el referèndum sobre la independència de Catalunya. A partir d'aquí, i per evitar fer distincions sobre quin cos es convidava i quin no, la policia municipal va optar per organitzar un acte de caire més intern i sense cap representant de la resta de forces de seguretat. Una decisió equànime, que defuig o esquivi en certa manera la barreja de la tasca policial i la política, i que va comportar l'absència en la celebració d'altres efectius que els anteriors anys hi eren habituals, com els Mossos, els bombers o agents d'altres policies locals de la demarcació.

Els condecorats, ahir, amb Madrenas, Jou i Berloso; i l'agent Narcís Romero fent una exhibició amb la gossa Lola de la unitat canina ■ G.P. / XAVIER PI (ACN)

L'escenari escollit per a l'esdeveniment d'ahir va ser l'Auditori del Centre Cultural La Mercè. En la tanda de parlaments, el cap de la policia municipal de Girona, l'inspector Joan Jou, va recordar que el cos té 161 anys d'història i que el fet que aquest any la celebració fos en un format més íntim no significava que fos menys emotiva. Jou va descriure el 2017 com "un any complex", en el qual es van trencar rutines de treball habituals. Un exemple clar va ser les 174 concentracions o manifestacions dutes a terme a Girona després dels fets de l'1 d'octubre, sense oblidar que algunes d'aquestes han sigut les més multitudinàries que s'han vist mai a la ciutat. L'inspector, així mateix, va lamentar l'ús desmesurat de la força durant la jornada del referèndum. Va

considerar que no haurien d'haver passat mai situacions com aquestes, "que han fet que la relació entre la societat i la policia passi per moments complicats".

L'alcalde, Marta Madrenas, va agrair a Jou que l'1 d'octubre la policia municipal actués amb "proporcionalitat": "Aquell dia, vau intervenir sense infringir els drets més fonamentals de les persones o atacar les llibertats col·lectives. A diferència dels cossos de seguretat espanyols, vau ser un exemple de professionalitat i de servei modern del segle XXI. La prova és que vosaltres no heu perdut davant la ciutadania la legitimitat que us heu guanyat durant tots aquests anys, com sí que ho han fet altres cossos policials", va dir Madrenas, que va cloure el seu discurs amb aquestes paraules:

Mèrit a la trajectòria. Durant l'acte d'ahir, van ser condecorats sis agents i un caporal que fa 25 anys que són a la policia municipal de Girona. També van rebre un reconeixement quatre membres més que acumulen una activitat professional de 30 anys dins del cos, així com un caporal i sis efectius que van rebre la creu als 35 anys de servei.

les: "Sou uns herois i la ciutat us necessita." En la mateixa línia es va expressar el regidor de seguretat, Eduard Berloso, que va agrair a la plantilla "la seva vocació de servei públic" i la seva "entrega".

En l'acte es van atorgar més de 30 diplomes al mèrit policial i tres creus al mèrit professional, en la categoria d'argent. Amb relació a les creus, un dels premiats va ser l'agent Josep Ruhí per l'assistència a un ciutadà que s'ofegava, a la plaça Calvet i Rubalcava. També van rebre un reconeixement uns empleats de Mifas que van evitar que un foc s'estengués per l'edifici on hi ha el seu centre de treball i, així mateix, es va lliurar una creu al mèrit professional a l'agent Felip Vea pel rescat d'una persona atrapada en un vehicle per unes fortes pluges. ■

l' hora
**d'an
gles**

english
hour

Marcela Topor entrevista **Carlos Checa**,
director de la Jove Orquestra
Simfònica de Barcelona

Catalan Connections

Avui, a les 17 h